

OVERWEGING WAGEN EN WINNEN

DATUM	6 & 7 april 2019 – 5^e weekend 40-dagentijd
VOORGANGER	Jozef Essing
EERSTE LEZING	Uit het boek Esther 4
EVANGELIE	Lucas 13, 31-35

OVERWEGING

Nog steeds betekent de uitdrukking 'wet van Meden en Perzen' een besluit waaraan niet te tornen valt.
Een keur van schrijvers en boden op snelle paarden zorgden voor verspreiding overal
En mocht iemand op de gedachte komen de koning hierover aan te spreken dan kwam hij voor een enorm paleis te staan,
waar je deur na deur, zaal na zaal door moet om bij zijn troon te komen.
Hoog verheven zat hij daar, omgeven door een imponerende hofhouding
Je kon hem niet ongevraagd onder ogen komen of hem iets zeggen.
Deed je dat toch, dan werd je wegens majesteitsschennis ter dood veroordeeld.
Want iedereen geloofde in de goddelijke status van de koning.
Het was een cultuur, een gevestigde orde waar je niet doorheen kon breken.
Wat zou je dan anders doen dan je erbij neerleggen?

Die neiging bekruipt ook ons, die de macht zien groeien van de multinationals waarnemen hoe de toon van debatten en praatprogramma's verhardt en hoe er een tweedeling ontstaat tussen hen die maatschappelijk meedoen en velen die zich genegeerd voelen en afgeschreven
De ontwikkelingen die gaande zijn lijken niet te stuiten.
We kunnen ons nu nauwelijks voorstellen dat een generatie vóór ons heilig geloofde in een maakbare samenleving.

De verleiding is groot om voor zo'n overmacht de vlag te strijken en te berusten.
Maar één volk doet dat niet - en heeft dat nooit gedaan - het volk van Esther
Het herinnert zich herder Mozes tegenover Farao en zijn imposante piramiden
David als klein duimpje tegenover reus Goliath.
het kleine steentje in de herderstas tegen het reusachtige pantser
de kansloze tegenover de zekere winnaar.
David en zijn uitrusting zien er klein en onbeduidend uit,

maar hij vertrouwt op de verborgen kracht van God die aan het werk is in het kleine en daarmee de tegenstander in zijn zwakke plek weet te raken.

'U komt naar mij toe met een zwaard, met een speer en met een werpspies, maar ik kom naar u toe in de Naam van de Heer van de legermachten.'

Zulk een geloof geeft veerkracht, creativiteit.

Vanuit dit vertrouwen begeeft ook Esther zich in het hol van de leeuw; in een omgeving van imponerend machtsvertoon zet zij haar vrouwelijke charme in. Zij waagt en - met Gods bijstand - zij wint.

Door haar leven te wagen en op het spel te zetten wint zij leven voor een heel volk.

We hoorden het: Mordechai en de zijnen komen tot volle heerlijkheid en pracht.

Zo laat ook Jezus zich niet tegenhouden als hij gewaarschuwd wordt:

'Vlucht. Herodes zoekt u te doden. Zorg dat u een veiligheid komt.'

'Zeg maar tegen die vos dat ik na drie dagen tot voltooiing kom', antwoordt Hij M.a.w.: Juist als hij denkt mij uitgeschakeld te hebben kom ik in mijn volle kracht.

En dat zal blijken. Al vanaf het ogenblik dat hij aan het kruis hangt.

Het hoofd van het executiepeloton verklaart - 'Deze man was een rechtvaardige' -

en een misdadiger naast hem vraagt: 'Denk aan mij als u komt in het paradijs'

Het is niet zo dat de hele wereld er ineens anders uitziet; maar er veranderen mensen,

- mensen van wie je dat zeker niet verwacht - omdat zij van binnen geraakt worden.

Jezus trekt de lijn van Esther door door zijn leven op het spel te zetten.

Er is wel een verschil: voor Esther en haar volk levert het een happy end op,

terwijl Jezus door de dood heen moet om tot de voltooiing te komen.

Maar juist als men hem uitschakelt krijgt hij een onvermoede reikwijdte

niet zozeer in de breedte maar in de diepte.

Esther en Jezus laten beiden zien: je wagen in een vreemde en vijandige wereld

bezorgt je bedreiging en angst, soms harde klappen; misschien laat je het leven

en tegelijk kun je mensen bereiken die als onbereikbaar golden. Ook in onze dagen.

Tijdens de aanslagen in Algerije door extreme moslims - jaren negentig -

hoorde bisschop Pierre Claverie o.p. van Oran: 'Waarom blijf je in een vijandig land?'

Hij zei: 'Het is onze taak op de breuklijnen aanwezig te zijn die de mensheid kruisigen

Wij kunnen de kleine steen zijn die de deur naar de islam openhoudt.

Jezus is gestorven, gevierendeeld tussen hemel en aarde, zijn armen uitgerekt,

om te lijken op de Gods kinderen die tegen elkaar zijn opgehitst.'

Pierre Claverie werd met zijn moslimvriend en chauffeur opgeblazen in hun auto

Bij hun uitvaart - in een kerk vol christenen en moslims - sprak diens moeder:

'Hun vlees en bloed werden vermengd bij de aanslag. Het is een teken van God

dat wij allen, christenen en moslims, kinderen van God zijn.'

Ook wij ondervinden, als wij ons wagen in een vreemde en vijandige wereld, dat je vaak alleen komt te staan of maar met weinig medestanders, maar ook dat je op ongekende wijze mensen bereikt van wie je het niet verwacht Herman Stessens DLN vertelt op de site van de Nederlandse dominicanen hoe hij als gevangenispastor in gesprek raakt met een zware crimineel, die hem vertelt van een incident waarbij deze ernstig gewond raakte en in coma. Hij had toen een bijna-dood-ervaring: een vrede eerder gekend kwam over hem 'Maar daarover wil niemand iets horen. Ze lachen me uit - jij, boef, in vrede?!' Herman merkt dat het echt is wat hij zegt: 'Wat een mooie ervaring.' Het is even stil; dan zegt Herman: 'Ik heb een kruisje gekregen. Wil je het hebben?' De ander legt het in zijn hand, naast de tatoeage van een zeemeermin op zijn pols. Hij kijkt er aandachtig naar. Plotseling komen er twee dikke tranen. 'Gods wegen blijven ondoorgrondelijk', denkt de pastor, 'maar Hij IS er wel, als het echt nodig is. Ook wanneer wij mensen al lang de hoop hebben opgegeven.'